

Abstrakt

Agonistické interakce v říši zvířat s sebou mohou přinášet různé ztráty (snížení fitness, zvýšený risk predace atd.). Za účelem jejich omezení souboj zpravidla končí ústupem jednoho ze zvířat. Stane se tak po vyhodnocení potenciálních zisků a ztrát v procesu zvaném „assessment“. Ten je umožněn různými morfologickými a behaviorálními adaptacemi, které se u mnoha druhů vyvinuli k demonstraci jejich efektivity v boji. Podle informací, které zvířata berou v potaz jej lze rozdělit na self-assessment a mutual-assessment. Při self-assessmentu zvíře jedná pouze na základě znalostí o své zdatnosti a ziscích plynoucích z vyhraného souboje. Během mutual-assessmentu zvířata navíc odhadují zdatnost svého oponenta a podle rozdílu mezi nimi souboj buď eskalují, anebo ustoupí.

Má práce se zabývala touto problematikou v rámci řádu šupinatých plazů. U několika vybraných čeledí Squamat byl charakterizován typ jejich assessmentu. Zároveň byly vyhodnoceny nejrelevantnější znaky sloužící k určení vítěze a představeny behaviorální modely, jenž assessment popisují. Z použitých literárních zdrojů vyplývá, že nejspolehlivějším prediktorem vítězství těchto čeledí jsou tělesné proporce a převládá u nich mutual-assessment.

Klíčová slova: assessment, RHP, agrese, agonistické interakce, Squamata, ritualizace, teorie her